

N:o 130.

Af Herr **F. Pettersson:** *Om bestämmande af en viss preskriptions-tid, inom hvilken de jordegare, som sakna fastebref, böra sådant hos domstolarne anmäla.*

För att förekomma sådana öfverlåtelser af fast egendom, dem lagen ogillat och förbjudit, har Kongl. Maj:t medelst nådig förklaring af den 14 Maj 1805 aktat nödigt att såsom ytterligare säkerhetsmått föreskrifva, att, när lagfart sökes, de handlingar, som styrka förre egarens åtkomst, ovilkorligen böra uppvisas samt innehållet deraf korteligen i lagfartsprotokollet antecknas. Emellertid hade, enligt hvad Kongl. Brevet den 9 November 1838 vid handen gifver, domstolarne, då uppbud å fast egendom söktes, men sökanden icke kunde anskaffa förre egarens åtkomsthandlingar, genom beslut, hvarom kungörelse blifvit i Statens allmänna tidning införd, förelagt den eller dem, som ville klandra den sökta lagfarten, att, inom viss tid, sitt klander anmäla, vid påföljd att i annat fall lagfarten fortginge. Detta förfarande blef nu ogilladt och domstolarne förständigades att noggrant iakttaga ofvannämnda Kongl. förklaring. I detta skick befinner sig för det närvarande denna viktiga fråga. Att 1838 års Kongl. Bref haft goda skäl för sig, vill jag ingalunda bestrida, enär allt hvad som bidrager till eganderättens helgd är af aldra största vikt för samhällets bestånd. Men deraf följer dock ej att vår lagstiftning i detta ämne är så fullständig, att den ej behöfver någon vidare förbättring. Det gifves nemligen å landet en hel mängd af hemman, hvilkas egare alldeles sakna fastebref, emedan några sådana aldrig funnits å deras hemmansdel, hvarföre de ej heller kunna säljas, intetnas eller belånas m. m. Allt saker, som lända dessa jordegare

till stort men. För att afhjelpa denna för allmänheten så menliga bristfällighet i lagstadgandena, får jag derföre vördsamligen föreslå:

att en preskriptionstid af ett år må bestämmas, inom hvilken de jordegare, som sakna fastebref, böra ovilkorligen anmäla sådant hos domstolarne, hvilka derefter ega att, medelst kungörelse, införd tre gånger i allmänna tidningarne, tillkännagifva, att, derest klander ej sker inom natt och år från sista kungörelsedagen, kommer fastebref att i vanlig ordning utfärdas.

Om remiss af denna min motion till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 26 Januari 1869.

F. Pettersson,
från Calmar län.

N:o 131.

Af Herr **F. Pettersson:** *Om ändring i Kongl. Förordningen den 20 November 1845, angående lösöreköp.*

Erfarenheten gifver ofta vid handen att lösöreköp af åtskilliga personer upprättas gäldenär och borgenär emellan, dels för att skydda gäldenärer från utmätning möjligen af den enda egendom de ega, dels för att betrygga en enda fordringsegares enskilda intressen och tillbakasätta en annans. Dessa lösöreköp skola, enligt Kongl. Maj:ts nådiga Förordning af den 20 November 1845, för att lagenligt vara upprättade, utvisa säl-